

[Ømann.]

skattens vedkommende og som en varig ordning. Dette tilbageskridt, der vil medføre en forhøjelse af skatteprocenterne, og som vil gøre kildeskatten mere kompliceret, vil man tage alene med den begrundelse, at man vil hjælpe de kommuner, der er sådan stillet, at de er nødt til at holde en meget høj udskrivningsprocent. Ja men der er grund til at sige, før man nu kaster sig ud i dette ødelæggende foretagende, at dette udligningsproblem kan da klares uden at fordærve kildeskatteordningen. Det kan ikke være ugørligt, det er det ikke, at beregne på maskine, hvilken stilling en kommune ville have, hvis den havde haft fradrag for kommunale skatter, og så give en refusion i henhold til denne beregning, indtil man løser kommunernes ligestillingsproblem ved at rette refusionsordningerne op eller på anden måde. Ja, kommunerne er nu selv, ser jeg i dag i aviserne, kommet med et sådant beregningsforslag. Det er altså noget, der er muligt; det er også noget, det er muligt at gennemføre uden misbrug fra kommunernes side, hvis man også tager hensyn til det beskatningsgrundlag, den enkelte kommune har.

Hvad er da grunden til, når dette er muligt, at hr. Haunstrup Clemmensen her ikke vil overveje noget sådant, men priser den faste vilje til at genindføre det ødelæggende kommunalfradrag? Ja, det er simpelt hen det, at det at uddele penge til kommunerne til nedsættelse af skatteprocenten vil ikke virke på samme måde som at forordne et fradrag af de kommunale skatter, for de kommunale skatter vil nemlig, når de bringes til fradrag, gavne de største indtægter mest, og det, man altså er ude på, er en omfordeling af skattebyrden i det hele taget. Det er det, der ligger bag ved det, og det synes jeg skal frem, mens tid er.

Finansministeren har talt om en mildnelse af dødsbobskatningen. Denne beskatning er jo klart og konsekvent ordnet i det oprindelige kildeskatteforslag, og man bør ikke slå denne ordning i stykker, men er der trang til at hjælpe med at forbedre folks likviditet i en overgangsordning, ja, så kan man jo gøre det ved henstandsordninger uden at ændre ved det principielle.

Men der er et andet ret omfattende beskatningsspørgsmål, som jeg savner en

stillingtagen til, og det hører lidt hjemme her ved dødsbobskatningen. Det er spørgsmålet om beskatningen af enker og den meget milde, ikke lovstøttede enkepraksis, som skatteadministrationen for tiden arbejder med. Når en enke afhænder en virksomhed i forbindelse med mandens død, ja, så fritages hun efter denne praksis for avancebeskatning, hvad enten det så drejer sig om almindelig indkomstskat eller særlig indkomstskat. Denne skattefritagelse virker meget urimeligt i adskillige tilfælde. Den har udviklet sig på tværs af andre beskatningsprincipper, fordi enker, det er nogle, man skal være gode ved, og det skal man altså, uanset hvor rige de er, og uanset hvor glade de så end er for, at manden er kradsat af. Det spørgsmål må nødvendigvis tages op og løses nu, så at denne ulogiske enklave bliver passet ind i det almindelige beskatningsbillede inden for dødsbobskatningen. Hovedinteressenterne i den nuværende ordning er som regel arvingerne efter enken.

Ja, det nye, som den nuværende regering er kommet med, og de ændringer, som finansministeren har varslet, viser jo tydeligt, at nu skal skattereformen gennemføres af partier, som gennem mange år har stemt imod kildeskatten. Man er jo nødt til at bruge de lagte ydre rammer, men ved mange små drejninger og ændringer bliver der altså en ganske anden reform ud af det end oprindelig tilsigtet. Kildeskatten var først og fremmest en reform for lønmødtagerne og en tiltrængt reform, og jeg håber, at den lønmodtagerindflydelse, der måtte være inden for regeringspartierne, nu mobiliseres og holder ørene stive.

Sigsgaard: Som det også fremgik af den skriftlige fremsættelse af forslagene her, er de i det store og hele gentagelser. Det må vel derfor være tilladt at slutte, at der ikke heller på det område, som lovforslagene omfatter, består nogen afgørende forskel mellem den tidligere regerings sigte og den nuværende regerings sigte, selv om jeg vel erkender, at der på enkelte punkter er forskelle, som det tidligere er blevet fremdraget. Det må jo være ret betryggende for en hel del af borgerne at vide, selv om megen avisglam kunne have været undgået i de 14 måneder, såfremt den erkendelse havde haft en større udbredelse dengang. Man ville i så fald